

ПРЕДИСЛОВІЮ.

Старобългарскый-тъ языкъ, като що има въ писменность-та си двѣ азбуки : кирилицѣ и глаголицѣ, различни между-си по начертаніе-то, по време-то на происхожданье-то си, по обширность-та на употребеніе-то си, и по свои-тъ сетнины, и понеже той също има опазены пометници написаны, както съ кирилица-та, тѣй и съ глаголица-та, еднакво интересны за новобългарска-та ни писменность : за туй въ настоящія Сборникъ, за да са-представѣтъ, колко-то е възможно, по-пълны познанія на старобългарска-та писменность, излагать-са : I. колкото извѣстны старобългарскы пометници има написаны съ кирилица-та, съдружены съ краткы за тѣхъ исторически познанія и съ забѣлѣжки за нѣкои особености въ правописаніе-то имъ ; II. образци отъ древня-та